

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra I denne søde jule-tiid

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726736583776/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

De unge med de gamle
Skal løbe ham i favn;
Hand er vor jule-gave,
Vor glæde, lyst og liv,
I ham vi og vil have
Vor jule-tiidsfordriv.

9. O JEsu! dig at finde
Et vores fuldeagt;
Ach! giv os ret i sinde,
At gaae med samled magt
Din krybbe at beringe
Med hierlens tak og trøe,
At psalmerne kand klinge
I hver mands huus og boe!

Nr. 6.

Ere vore Gud i det højest, og fred paa jorden, i menneskene en velbehagelighed. Lue. 2. v. 14.

13

Mol. Et lidet horn saa lyseligt.

I denne syde jule-tid
Bør man sig ret fornøye,
Og bruge al sin konst og stild,
Guds naade at opbygge.
Ved den, som er i krybben lagt,
Vi vil, af gandske siele-magt,
I Aanden os forlyste,
Din løf skal høres. Freisemand,
Saa vidt og bredt i verdens land,
At jorden den skal ryste.

9,8: *hver mands*] hvermands A.

Nr. 6. AJT-7. 1, 2; ber. for AJT-2, ref] af J67. 1, 8; løf løp AJT-2. 67.

9,5: *beringe*] omringe.

Nr. 6. Original. — 1,2: [er] har løv til; sig fornøye] Dette udtryk har hos Brorson en højere betydning end i nultidsproget, hvor det at fornøje sig ligger nærmest ved det at mørke sig. Vi finder det i nr. 181, 1 om findelig glæde: Ønsker du i al din moje Dig at glæde og fornøye, Rist din Jesum, intet mere, Saa skal du og see; det skeer. Her til sværer nr. 178, 3, hvor der sigeres til Jesus: Du mit øyes lys og øye Skul mit herte nok fornøye, og nr. 1,2, hvor Herrens brud får det bedækab: Vær fornøjet. God hør dig højt opbeyget.